

2.2

Etika komuniciranja

Na gornja vprašanja nam pomaga odgovoriti t. i. etika komuniciranja. To v grobem lahko opredelimo kot načine komuniciranja, s katerimi odražamo in hkrati sooblikujemo vloge ter predvsem odnose med ljudmi. Kot taka je torej vitalen del družbenega konteksta komunikacije. Na tem mestu izpostavljam dve ožji temi, ki se nam zdita izredno pomembni za pedagoški diskurz: vljudnost in etično podobo učiteljev.

Vljudnosti smo se podrobneje posvetili v enem od predhodnih teoretičnih poglavij, in sicer kot strategiji uravnavanja družbenih odnosov in s tem kot predpogoju uspešne ter učinkovite komunikacije oz. družbenega delovanja. Specifično za pedagoški kontekst smo odnos med učenci opredelili kot odnos bližine in približno enake družbene moči, učence in učitelja pa, nasprotno, ločuje družbena distanca, pri čemer ima učitelj bistveno večjo družbeno moč. Glede na predpostavko o potencialnem ogrožanju posameznikove integritete (javne samopodobe), ki jo imajo izjave, in obstoj strategij jezikovne rabe, s katerimi lahko udejanjamo in reguliramo stopnjo spoštovanja/ogrožanja posameznikove integritete, na tem mestu le v precej grobi obliki navajamo naslednje oporne točke, ki naj bi bile v pomoč aktivnim udeležencem¹ pedagoškega diskurza pri oblikovanju/interpretiranju

¹ Tekst v principu obravnava pedagoški diskurz in s tem govor tako učiteljev kot učencev. Predvidevamo, da bodo rezultati raziskave uporabni predvsem za učitelje, zato je tekst ponekod bolj drugje manj očitno namenjen prav njim.